

[P. Andersen.]

Opfattelse; det kan ærede Medlemmer komme og fortælle i Udvalget; og de kan komme og fortælle det her fra Talerstolen, at Dampskibsrederne mener i Virkeligheden noget helt andet end det, deres Bestyrelse har udtalt sig for. Ja, men saa er det jo umuligt at have med de Mennesker at gøre eller at samarbejde med dem, hverken paa det ene eller det andet Omraade. Der maa en vis Klaring til her. Naar en Organisation gaar ind for en Sag og i Samarbejde med Regeringen faar udarbejdet et Lovforslag, som forelægges Rigsdagen, saa maa den hæfte for det. Saa nytter det ikke, at enkelte indenfor Organisationen bagefter gaar imod det tidligere Forslag, eller at Medlemmerne af en anden Organisation i Krogene udtaler sig imod deres Bestyrelse og imod det Arbejde, der er gaaet forud.

Jeg kan sige, at jeg blev endnu mere forbavset, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Elmquist oplæse en Artikel af Translatør Rasmussen i Svendborg, der som bekendt er Navigationslærer; thi hvis jeg ikke er forkert underrettet, vedtog Søfartsraadet i sit Møde i Gaar for otte Dage siden enstemmigt at slutte sig til det foreliggende Lovforslag, og i dette Møde deltog Translatør Rasmussen, og i dette Møde deltog ogsaa Sejlskibsreder Kromann, Formanden for Dansk Sejlskibsrederiforening, som har underskrevet de Skrivelser, der foreligger for Udvalget, og der deltog endnu en Sejlskibsreder foruden Hr. Kromann. Men saa bliver Forholdene jo stadig mere og mere udviklede. Hvad skal man da tro i den Sag? Hvorledes skal man forholde sig overfor Forhold af denne Art?

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Elmquist og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen under det Arbejde, de har udført i denne Sag, har skabt saadanne Tilstande, at det ikke stiller Sejlskibsrederne i nogen gunstig Belysning, og det vilde sikkert have været heldigt for hele Udviklingen i Fremtiden og for den Tillid, som Regering og Rigsdag maa nære til de Organisationer, man gaar i Forhandling med, om alt dette Muldvarpearbejde ikke havde fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist udtalede i sine Bemærkninger, at de Skibe,

han tænkte paa, vilde gaa op til et meget betydeligt Antal. En Betragter i Svendborg har sendt Regering og Rigsdag en lang Skrivelse, hvori han gaar ind for akkurat det samme, som det ærede Medlem Hr. Elmquist gaar ind for eller oprindelig gik ind for — thi man hører jo nu af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens Udtalelser her fra Talerstolen, at det ærede Medlem Hr. Elmquist har haft et helt andet Forslag og langt mere vidtgaaende end det, som nu foreligger. Denne Befragter i Svendborg gaar altsaa ind for noget lignende som det ærede Medlem Hr. Elmquist, og han regner med 16 Skonnerter. Den højtærede Minister regner med 17, saa Forskellen kan jo ikke være synderlig stor. (*Elmquist*: Hvem regner med 16?). Den paagældende hedder Sørensen, og Skrivelsen findes trykt som Bilag 1 i Betænkningen; Tallet 16 staa nævnt gentagende Gange, saa den højtærede Minister kan ikke tage meget fejl, naar han regner med 17.

Der vil i hvert af disse Skibe, siger det ærede Medlem, blive Plads til 3 à 4 Letmatroser og saaledes blive en ikke ringe Adgang til Beskæftigelse. Men Beskæftigelsen af de 3 à 4 Letmatroser kan jo, selv om den er nok saa ønskelig, slet ikke medvirke til at opfylde det, der er Mening med hele denne Sag, nemlig at skaffe den nødvendige Sejlskibsuddannelse for vorde Navigatører. For at blive optaget paa en Navigationsskole skal man nemlig have gjort et Aars Sejlads som Matros i et Sejlskib, og det vil der jo slet ikke blive Anledning til efter det ærede Medlem Hr. Elmquists Plan i noget af disse mange Skibe; der bliver nemlig ikke Brug for Matroser, men kun for 3 à 4 Letmatroser i hvert Skib.

Hvis nu disse Skibe giver de unge Mennesker Begynderuddannelse i Sejlskibsfart, saa vil disse unge Mennesker, naar de er færdige med denne Uddannelse, dog staa rodløse i Verden. Thi de vil ingen Sinde kunne komme ind paa en Navigationsskole; der er ikke Mulighed for dem til at faa den Sejlskibsuddannelse, som kræves i Lov om Navigationsundervisning, langt mindre den Sejlskibsuddannelse, som kræves i Søneringsloven. I Stedet for at hjælpe de unge Mennesker fører man dem fra Asken og i